THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XX No. 1 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department SEPTEMBER, 1937

AMERICA'S FORGOTTEN MAN—A JEW!

By Rev. Fred W. Haberer, a Gentile Christian Who Loves the Jews

One of the popular slogans which has captured the imagination of the average person is, "The Forgotten Man." This "Forgotten Man" is the man of little or no means and of no importance in the eyes of many. He is the man who has been overlooked and forgotten, perhaps unintentionally by some, or else ignored and over-looked because the gaze is directed at something else.

Among those who could justly say, "Republics are ungrateful", would be classed a certain Jew who immigrated to this continent while the Atlantic Coast was still composed of Thirteen British Colonies. Mr. Haym M. Salomon found in the New World the liberty and freedom which was denied him in Poland. He amassed a large fortune as a merchant in Philadelphia, and during the dark days of the Revolution his friend Robert Morris called upon him for help. He not only helped to maintain the value of the Continental currency by dealing in bills of exchange, but also gave about $650,000. 00 of his own personal fortune to help maintain the standard of that money. In our day, when government finances sound like astronomical distances, that would be a small sum. But it was a great deal for Mr. Salomon to voluntarily give in his time.

FORGOTTEN!

When the honors were distributed after the close of the Revolution, Mr. Salomon was completely overlooked! No bust of him graced the capitol. No mention was made by the writers of textbooks about his services. His name is utterly unknown to most Americans. Neither he nor his heirs were ever reimbursed for the money he had given to bolster the credit of the United States. He had simply joined the ranks of "Forgotten Men." Finally, after many years, the 69th Congress published a Senate Document about him . . . and even this is now out of print! Perhaps it was convenient to "forget" about him because it was NOT convenient to meet the obligation which was due to him.

A NINETEEN-CENTURY-OLD DEBT

And now listen to another tragedy:—nineteen hundred years ago, the Lord Jesus Christ of Nazareth, a Jew in the flesh, performed a great service for His people. They were in bondage to an oppressor, sin, from which they struggled to be free by means of religious observances. He offered them release from bondage, and eternal life; but indifference and antagonism met His efforts. Finally He gave His Own life's blood upon the cross to pay the obligation of His people, so that they might escape the penalty which was the consequence of their sin.

After some years a document was published about Him. It is called the New Testament. But most of His people, the Jews, have treated this document with indifference and contempt.

Can the reason for Israel's antagonism toward Jesus the Messiah be due to the fact that the human heart hates the innocent victim it has wronged? Can the indifference of so many Jews toward their own Messiah arise from the fact that it is so inconvenient to face and ackowledge an obligation which has not been met?

ANTAGONISM INSTEAD OF GRATITUDE

Judaism has tried to make Jesus of Nazareth "**The** Forgotten Man." In hushed tones, untrue and often wicked tales have passed from grandparents to innocent and unsuspecting children. Their minds have been poisoned against the truth that Jesus is the greatest Character of the Jewish race. "The Hanged One" has been an object of derision and hatred. To read or talk about Him or to seem unduly interested in Him might mean ostracism. The Jewish seeker after the Truth might suddenly find himself also cut off—himself also become a "Forgotten Man." He would be considered dead to his own family and truly "forgotten", for no one would remember him with a Kaddish prayer or a "Yahrzeit" candle. As the Lord Jesus Christ was "despised and rejected of men", so the Jew who dares to accept Him as his Messiah finds that he too is "despised and rejected of men."

"May his name be blotted out" has been the fervent cry of many a Jewish antagonist of his own Messiah.

But these efforts can never succeed, bcause they are contrary to the revealed purpose of God. The Psalmist sang in praise of the Messiah:

> "His name shall endure forever; His name shall be continued as long as the sun: and men shall be blessed in Him; all nations shall call Him happy." (Psalm 72:17 R. V.)

The Talmud in Sanhedrin 98b readily admits that this passage refers to the Messiah. The greatest of all Jews, Jesus the Messiah could not be "forgotten" by Israel no matter how hard they tried. "His name shall endure forever" in spite of all the efforts of men to "blot it out." The New Testament has persisted in spite of all efforts to destroy or discredit it. The Lord Jesus Christ fulfilled in Himself all the words of the Prophets of the Old Testament. One day Israel will make the proper recognition of this Messiah whom they have rejected and classed as "The Forgotten Man" for all these centuries. One day they (Israel) "shall look unto Me whom they have pierced and they shall mourn for Him . . . " (Zechariah 12:10).

"ME, WHOM THEY PIERCED!"

In Zechariah chapter twelve, we read:

> "And I will pour upon the house of David and upon the inhabitants of Jerusalem, the spirit of grace and supplication; and they shall look unto ME whom they have pierced." Zech. 12:10.

Now, obviously only God can pour out the spirit of grace and supplication upon His people, Israel. Yet the same One who says that He will do this, also says that Israel has "pierced ME." How could Israel have pierced God? Isaiah throws light on this question:—

> "For unto us a child is born unto us a Son is given; and the government shall be upon his shoulder: and His name shall be called, Wonderful, Counsellor, Mighty God, Everlasting Father, Prince of Peace." (Isaiah 9:6).

Notice that the Prophet said that a child, who would be born to Israel, would be "Mighty God."

GENTILES CAN'T DO IT

No, my friend, you are wrong when you say that "the Gentiles have taken Jesus and made a God out of him." The truth of the matter is that God, Himself, came down to this sin-cursed earth in the person of His only-begotten Son, the Lord Jesus Christ, to suffer and die as a sacrifice for the sin of Jew and Gentile, alike. When Jesus hung on the cross, it was at the insistence of the Jewish people of His own day, for they said, "Crucify him, crucify him!" Thus Israel is guilty of piercing God in the person of His Son. One day Israel shall look unto Him whom they have pierced and realize that He is indeed their Messiah and King.

God told Moses in Leviticus 26: 40-42 R. V.:

> "If they shall confess their iniquity and the iniquity of their fathers in their trespass which they trespassed against me, and also that because they walked contrary unto me, I also walked contrary unto them, and brought them into the land of their enemies; if then their uncircumcised heart be humbled and they then accept of the punishment of their iniquity, then will I remember my covenant."

To what sin does this refer? What sin drove Israel out of her land to wander over the face of the earth for nineteen centuries, finding no place of rest? Almost 40 years before our "Goluth" began the "fathers" cried, "We will not have this man to reign over us, away with him, crucify him!" The "sin of the fathers" cannot be ignored nor de-

Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

nied—it must be confessed. The sin in your own heart—that sin of antagonism or indifference toward the Lord Jesus Christ must be confessed and then God will forgive. You cannot "forget" Jesus. He is the greatest figure in all human history. He challenges you; He bids you acknowledge Him as your Messiah and Saviour. "Believe on the Lord Jesus Christ and thou shalt be saved." (Acts 16:31).

"WE OWE MUCH TO THE JEWS"

A Radio Message by Rev. Coulson Shepherd, pastor of the First Baptist Church, Atlantic City, New Jersey.

It would take me hours to say all the complimentary things about the Jewish people that are to be said. I could remind you that they are a peace and home-loving people; that they lead the world in science, art, music, education and finance. After realizing how much richer the world is in science, art and music, all must admit that we owe much to the Jews. As Americans we owe much to the Jews. Few know it, but that daring expedition of Columbus back in 1492 was financed by Jews.

"The latest book on Columbus, entitled 'The Truth About Columbus,' written by Charles Duff of England, must come as a shock to the anti-Semitic forces of our country. For the money which equipped the boats which brought Columbus to this continent was not supplied by Ferdinand and Isabella, as has been supposed, but by two Jews, Luis de Santangel and Gabriel Sanchez; the first was chancellor of the royal household and the second, chief treasurer of Arragon. The maps by which Columbus sailed were drawn by Cresques, called the 'Map Jew,' and the astronomical tables were complied by Abraham Zacuto and translated by Vechinoho, both Jews; the other two Jews, we are told, prepared the navigation instruments which made possible the voyage. It was a Jewish member of the crew, Rodrigo de Triano, who first sighted the land, and another Jew, de Torres, who was the interpreter of the expedition, who first set foot on North American soil. And in summing up the influence of the Jew upon the discovery of the world, the writer concludes: 'The New World was discovered by an expedition totally financed by Jewish money. . . . . . The Spanish colonization and early exploitations of the new 'land to the west' was very largely financed from the same source.!"

Yes, as Americans, we owe much to the Jews. And as Christians, we owe even more to the Jews. Not as Gentiles, but as Christians—please note that there is a difference, as I have been endeavoring to show almost every week in this broadcast. The Gentile is a stranger to God, and unless he is converted, he will suffer eternally the wages of his sins just as the Jew will.

The Christian is any person, Jew or Gentile, who by the help of God's Word saw that he was lost in sin and without hope, and turned to God for salvation by believing Isaiah 53:6, which tells us:

"All we like sheep went astray; every one went his own way; and the Lord let befall Him (i. e. the Messiah) the guilt of us all."

THE REASON FOR OUR DEBT

The Jews gave the Christian his Bible. They gave this inspired Word of God, which is "a Lamp unto my feet and Light unto my path."

Every prophet, every historian, every psalmist, every divine poet was a Jew. Every one of the 39 books of the Old Testament and the 27 books of the New Testament came to us because Holy men of old — all Jews — spake or wrote as they were moved by God. By their very existence today they prove the authenticy, infallibility and reliability of this Book of books!

They gave the Christian his Saviour, who is called Wonderful, Counsellor, the Mighty God, the Father of the Ages, the Prince of Peace, the Lord of Glory; the One whose name is above every name; the One who was called Jesus, Jeshua, for He died, shedding His blood that our sins might be atoned for — this virgin-born Christ of God was a Jew, according to the flesh.

They gave us the Church. The Church in the first century was almost entirely Jewish. The Jewish believers who comprised that early Church went about proclaiming the glad tidings, that Messiah had come. They — Jews — told the story of God's love during the first century. They told how Jesus was delivered by the determinate counsel and foreknowledge of God, and was crucified and slain: whom God hath raised up from the dead. It was because those Godly Jews of 1900 years ago faithfully bore witness to the things that they had seen and heard that I am saved today. Oh, how I thank God for those Jews.

Oh, how very much we Christians owe to the Jews. I am saying this to publicly acknowledge a personal debt to the Jewish people, and also to remind my Christian friends that if only in fairness — if only to return favor, we should love and respect every seed of Israel's race.

I TRY TO PAY MY DEBT

So keenly do I feel my debt to the Jews, whom I love with all my heart, that I am doing everything in my power to pay back this debt. And the only way I know in which I can pay the debt with any degree of adequacy, is to bring to my Jewish friends the saving knowledge of the Lord Jesus Christ, that same knowledge which the Jewish Christians of the first century gave to my forefathers. I now try to pay it back, and I say to every Jew as earnestly as I know how, "Believe on the Lord Jesus Christ and thou shalt be saved." I can do my Jewish friends no greater kindness in all the wide world than to show them how they may have peace in their hearts right now and eternal life for all the future; these blessings can only be had through the Lord Jesus Christ.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton Street
Brooklyn, N. Y.

Copies of The Shepherd of Israel may be obtained at the following stations:-

Brooklyn, N. Y.
27 Throop Avenue
REV. LEOPOLD COHN

Chicago, Ill.
316 Stanley Pl.
Rev. SOLOMON BIRNBAUM

Pittsburgh, Pa.
1603 Centre Avenue
Rev. JOHN SOLOMON, Missionary

Philadelphia, Pa.
535 Spruce Street
Mr. HARRY BURGEN, Missionary

Buffalo, N. Y.
206 North Park Avenue
Rev. A. B. MACHLIN

Columbus, Ohio
1039 E. Broad Street
Rev. OSCAR WAGO

Los Angeles, Calif.
2005 Brooklyn Ave.
Rev. E. ZIMMERMAN

Sidney, Australia
145 Commonwealth Street
Rev. G. E. ARDILL

Warsaw, Poland
Targowa, 15. M. 4.
Rev. MOSES GITLIN, Missionary

Jerusalem, Palestine
Gospel Gate, Russian Compound
Rev. FRANK L. BOOTHBY, Missionary

Paris, France
123, Avenue du Maine
Rev. HENRI VINCENT

האט מען די תלמידים גענומען אויף א פארהער פאר די זקנים, כהנים און סופרים, וועלכע האבען זיי געפרעגט: אין וועמענס כח טהוט איהר דיעזע וואונדער? (די תלמידים האבען אויך געהיילט אלערליי חולאים) דארויף האט שמעון פעטרוס געענטפערט: זייט וויסען, אז מיר טהוען דאס נאר אליין אין נאמען פון ישוע המשיח, וועמען איהר האט געלאזט קרייציגען און גאט האט איהם אויפגעוועקט פון די טויטע, דורך וועלכען מיר קאנען אויסגעלייזט ווערען פון אונזערע זינד. די אידישע פיהרער האבען זיך שטארק פארוואונדערט דאריבער, ווייל אלע האבען געוואוסט, אז די תלמידים האבען קיינמאל נישט געלערענט אין קיין ישיבות אדער בתי מדרשים, האבען זיי זיך מיט איינאנדער בארטהען וואס צו טהאן מיט זיי, ווייל זיי האבען דאך אויך א מופת באוויזען. זיי האבען זיי ווידער געווארענט נישט צו רעדען פון יענעם נאמען, אבער די צוויי תלמידים, יוחנן און שמעון פעטרוס האבען זיי נעענטפערט: „איז עס רעכט פון אונז, אז מיר זאלען אייך פאלגען אדער דארפען מיר בעסער גאט פאלגען?“.

דארט זעהען מיר, אז די אידישע פיהרער האבען זיך גענוי צוגעהערט צו די תלמידים, אז ישוע המשיח איז אויפגעשטאנען פון די טויטע און זיי, די פיהרער האבען דאס לגמרי נישט אפגעלייקענט. ווען עס וואלט געוועז אמת, אז די תלמידים האבען ארויסגע׳גנב׳עט דעם גוף פון קבר אזוי ווי די פיהרער האבען אנגעזאגט די סאלדאטען צו זאגען, וואלטען זיי דאך געקאנט באשולדיגען די תלמידים נישט נאר אין גנבה, זאנדערען אויך אלס פאררעטהער פון דער רעגירונג. פאר אזא שטיקעל ארבייט וואלטען דאך די אידישע פיהרער געקאנט אוועקשיקען די תלמידים אויף אייביגע קעסט אין תפיסה... זיי וואלטען נישט מעהר געקאנט רעדען נישט פון ישוע המשיח און נישט פון זיין אויפפערשטעהונג. פארוואס האבען זיי דאס נישט געטהאן, הא?

פאקט נומער 4.

אין מפעלות השליחים קאפיטעל 5 לייענען מיר, אז מ׳האט ווידער אמאל ארעסטירט די תלמידים פון ישוע המשיח און זיי אנגעזאגט מיט׳ן שארפען ווארט: „האבען מיר אייך נישט געווארענט און באפוילען, אז איהר זאלט נישט מעהר רעדען פון יענעם נאמען, צום סוף האט איהר נאר אנגעפילט גאנץ ירושלים מיט אייער לעהרע, ווילט איהר איבער אונז ברענגען דאס בלוט פון יענעם מאן? (ישוע המשיח) דארויף האט שמעון פעטרוס געענטפערט: מיר מוזען גאט פאלגען אבער נישט מענשען, גאט האט אויפגעוועקט ישוע המשיח פון די טויטע און האט איהם אויפגעהויבען צו זיין רעכטער האנד, כדי איהר זאלט תשובה טהאן און באקומען סליחות עונות. דארויף זיינען מיר עדות און אויך דער רוח הקדוש אין אונז זאגט עדות דארויף.

מיר לייענען דארט ווייטער, אז דאס האט זיי שטארק פארדראסען און זיי האבען זיך באראטהען, די תלמידים צו הרג׳ענען, נאר רבן גמליאל, איינער פון די סנהדרין, האט זיי זייער געווארענט, זאגענדיג צו זיי: „פאסט גוט אויף וואס איהר טהוט מיט דיעזע מענשען, ווייל ווען די זאך איז פון גאט, וועט איהר לגמרי גארנישט קענען אויפטהאן, איהר וועט פשוט מלחמה האלטען מיט גאט“.

דא פרעגט זיך, פארוואס האבען יענע פיהרער מורא געהאט, אז די תלמידים וועלען אויף זיי ברענגען דאס בלוט פון ישוע המשיח, לויט זייער איינענער מיינונג איז דאך ישוע המשיח געווען א מחרף ומגדף, וועמען עס איז געקומען דן זיין למיתה, טא פארוואס האבען זיי עפעס אזוי מורא באקומען, אז די הויט האט אויף זיי נאר אנגעהויבען צו ציטערען, פארוואס?

(מיט׳ן ווארט „בלוט“ האבען זיי זיך באנוצט לויט א ביבלישען אויסדרוק, „דמו בראשו“. (יחזקאל ל״ג, 4).

מיר זעהען אבער, אז יענע פיהרער האבען זיך געפיהלט שטארק שולדיג, זייער געוויסען האט זיי שטארק נעפלאגט אויף זייערע מיאוסע אינטריגעס, נעגען היילינגען משיח און נעגען זיינע תלמידים, נישט האבענדיג אפילו איין איינציגען פונקט מיט וואס זיך צו פארענטפערען אויף זייערע מעשים און פארלוימדונגען.

פארוואס האבען זיי שטיל נעשוויגען און נישט הויך אויסגערופען בפני כל קהל ישראל, בכן, די תלמידים האבען ארויסגע׳גנב׳עט דעם גוף פון ישוע המשיח! דאס איז אבער געווען נאר א פאלשקייט, און מיט פאלשקייט קען מען ווייט נישט אנגעהן, בפרט ווען די תלמידים, בעלי רוח הקודש, זיינען פאר זיי געשטאנען, האבען זיי פשוט מורא געהאט ווייטער ארויסצוקומען מיט זייערע שקרים.

פאקט נומער 5.

אין מתתיהו כ״ו לעזען מיר, אז זיינע תלמידים זעהענדיג ווי מ׳האט זייער משיח גענומען געפאנגען (אין גת שמנה) האבען זיי איהם אויס מורא פארלאזען און זיינען זיך צעלאפען. דאס איז געווען אין ערפיללונג פון דער נבואה אין זכריה י״ג פסוק 7, וואו עס הייסט „הך את הרעה ותפוצינה הצאן“. אבער אזויבאלד ווי ישוע המשיח איז אויפגעשטאנען פון די טויטע — לייענען מיר אין ברית חדשה — זיינען יענע תלמידים באלד ארוים אין די גאסען פון ירושלים און אנגעהויבען צו דרש׳ענען, אז ישוע איז אויפגעשטאנען פון קבר.

עס פרעגט זיך, וואסארא כח האט פלוצים נעברענגט אזא גרויסע פארענדערונג אויף די תלמידים? וואו איז אהין געקומען זייער פריהערדיגע מורא? פארוואס האבען זיי אזוי באלד פארלוירען יענע פריהערדיגע פיינהייט, וואס האט זיי פאראורזאכט לגמרי אוועקצולויפען פון ישוע המשיח? קאן דאס אירגענד א שכל באגרייפען אדער עקספליצירען?

נאכמעהר — די אידען פון ירושלים האבען זיך גערן צוגעהערט צו די תלמידים און טויזענטער זיינען גע׳טובל׳ט געווארען בשם האב והבן ורוח הקודש. די פיהרערס האבען טאקע מיט כל הכחות געוואלט די גאנצע באוועגונג דערשטיקען און פון וועג אפרוימען. זיי האבען נעמליך ווידער איינגעשפארט די תלמידים אין תפיסה, גאט האט אבער געטהאן א נס און האט זיי דורך א מלאך פון דארט ארויסגענומען (מפעלות השליחים 12,— 1-12), זיי זיינען ווידער נעגאנגען דרש׳נען און האבען זייט דאמאלסט פארשפרייט דאס עוואנגעליום איבער דער גאנצער וועלט.

קאן אירגענד־ווער ערקלעהרען ווי אזוי דאס איז געשעהן ווען נישט דער פאקט, אז די תלמידים האבען געזעהן ישוע המשיח נאך דער אויפערשטעהונג פאר 40 טעג לאנג און דאס האט זיי געגעבען כח זיך צו ענדערען!

דארט האט זיך אויפגעהערט דער כח פון דער אידישער אויטאריטעט. קיינע מענשליכע כחות האבען געקאנט ווירקען און אפשטעלען דעם גאנג און דעם לויף פון עוואנגעליום, ווייל דער כח פון ישוע המשיח האט זיי געגעבען א נייעם מוטה און א געטליכען כח פארטצוזעצען זייער היילינגע עובדה און מעהר קיין מורא צו האבען פאר מענשען. „אם ד׳ לי לא אירא מה יעשה לי אדם“.

סוף דבר.

אט דיעזע ערקלעהרונגען פון די דריי פארשידענע פאזען 1) פון די ביבעל. 2) פון היסטאריע און 3) לויט׳ן שכל הישר, איז מעהר ווי גענוג יעדען רעכט־דענקענדען לעזער וואס וויל וויסען דעם אמת איבערצוצייגען, אז ישוע המשיח איז באמת אויפגעשטאנען פון קבר אם דריטען טאג נאך דער קרייצונג דארט אויפ׳ן בארג גלגולת.

אונזערע מיסיאנען

און אנדערע סטיישאנס וואו איהר קאנט באקומ׳ן אונזער מאנאטס-בלאט ״רעה ישראל״ גראטיס:

ברוקלין, נ. י.
רעוו. לעאפאלד קאהן
27 טרופ עוועניו

פילאדעלפיא. פא.
מר. האררי בוירגען
535 ספרוס סטריט

פיטסבורג. פא.
רעוו. דזשאן סאלאמאן
1603 סענטראל עוועניו

316 סטענלי פליים
רעוו. סאלאמאן בירנבאום
שיקאגא, אילינאי

לאס אנגעלעס. קאליפ.
רעוו. ע. ציממערמאן
2005 ברוקלין עוועניו

קאלומבוס. אהייא
רעוו. אסקאר וואנא
1039 איסט בראאר סטריט

סידני. אסטראליען
רעוו. ג. ע. ארדיל
145 קאמאנוועלטה סטריט

ווארשע. פוילען
רעוו. משה ניטלין
טארנאוונא 15, מ. 4.

ירושלים. פאלעסטינא
נאספעל נייט. רוסישער קאמפאונד
רעוו. פרענק בוטהביי

פאריז. פראנקרייך
רעוו. העגרי ווינסענט
123 רא-מעין עוו.

באפאלא, נ. י.
רעוו. א. ב. מאכלין
206 נארטה פארק עוו.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רעה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח

VOL. XX No. 1 | Rev. LEOPOLD COHN, Editor | SEPTEMBER, 1937

תחית המתים פון משיח

דריטער טייל . . . שכל הישר

אין די פאריגע צוויי אויסגאבען פון „רעה ישראל“ האמיר בעהאנדעלט דעם „תחית המתים פון משיח“ לויט בעווייזע פון הייליגען תנ״ך און פון דער היס־טאריע אז ישוע המשיח איז באמת אויפגעשטאנען פון די טויטע, און אין דיעזען נומער וועלען מיר דיעזען וויכטיגען ענין בעטראכטען לויטן שכל הישר...

מיר וועלען איצט נישט רעדען פון דעם גרוי־סען שכל, וואס באקאנטע און פערנאנטע אדוואקא־טען האבען באנוצט שטודירענדיג די אויפערשטע־הונג פון ישוע המשיח פון אלערליי אנגלען און אנזיכטען. זיי האבען נאטירליך געוואויגען און גע־מאסטען דיעזען זעהר וויכטיגען ענין אויף א יור־ריסטישער וואגשאל. זיי האבען עס אנאליזירט, צו־גלידערט און באהאנדעלט אויף אזא אופן, ווי גלייך עס זאל פארקומען אין א געריכטהויז פאר געלעהר־טע ריכטער און אדוואקאטען, וואס שטעלען כל־ערליי פראגען די עדות, וואס קומען אין געריכט. זיי, יענע יוריסטען, האבען אלע פראגען באאנט־ווארטעט אין זייער געזעצליכער און טיפזיניגער לאגיק. זיי האבען ארויסגעגעבען זייער באשלוס אין דער עפענטליכקייט, אז די אויפערשטעהונג פון ישוע המשיח איז אמת וצדק.

מיר ווילען יעצט אפעלירען צום ווערטהען לעזער׳ס שכל הישר (קאמאן סענץ) סיי געלעהרטע סיי נישט, אז זיי זאלען אורטיילען לויט די פאקטען, וואס מיר וועלען דא ברענגען. ואני תפלה, אז דער רוח הקודש זאל באלייכטען דיעזע פאקטען צום לע־זער, זיי זאלען איינזעהן, אז עס גיבט קיין אנדערער וועג צו באקומען סליחות חטאים ווי נאר אליין דורך ישוע המשיח, וועלכער האט געליטען פאר אונ־זערע זינד, ער איז געשטארבען, איז באגראבען גע־ווארען אין קבר, און איז אויפגעשטאנען אויפ׳ן דריטען טאג, ווען מ׳האט געפונען דעם קבר לעער און ליידיג.

און אט ברענגען מיר די פאלגענדע פאקטען :

<u>פאקט נומער 1.</u>

מיר לייענען אין מתתיהו כ״ז, 62—66: „אויפ׳ן אנדערען טאג האבען זיך די כהנים און די פרושים פארזאמעלט צום גאווערנאר פילאטוס און איהם גע־זאגט, מיר געדענקען גוט, ווי יענער באטריגער, ווען ער האט נאך געלעבט, האט געזאגט, אז נאך דריי טעג וועט ער אויפשטעהן פון קבר, דערפאר בעטען מיר דיך, גיב ארויס א בעפעהל, אז מ׳זאל דריי טעג היטען דעם קבר, טאמער וועלען זיינע תלמידים קו־מען בייגאכט און איהם ארויס׳גנב׳ענען און זיי וועלען דאן זאגען, אז ער איז אויפגעשטאנען פון די טויטע, דאן וועט די לעצטע באטרינעריי זיין ערגער פון די ערשטע. פילאטוס דער גאווערנאר האט זיי געגעבען סאלדאטען צו היטען דעם קבר און זיי האבען אויך דעם גרויסען שטיין איבער׳ן קבר פאר־זיגעלט“.

פון דארט זעהען מיר, אז די דאמאלסדיגע אי־דען האבען שטארק מורא געהאט, אז די תלמידים זאלען נישט חלילה דעם גוף פון ישוע המשיח ארויס׳גנב׳ענען און דאן זאגען, אז ער איז אויפגע־שטאנען תחית המתים אזוי ווי ער האט צופאר גע־זאגט. דערפאר האבען זיי פארלאנגט סאלדאטען צו וואכען איבער זיין קבר. זיי האבען אויך געוואוסט, אז מ׳קאן זיך אויף דער וואך פון סאלדאטען זי־כער פארלאזען, ווייל די דיסציפלין און די ארדנונג פון דער רוימישער ארמיי איז געווען זעהר שטרענג, ווען א סאלדאט האט ניט געטאן זיין פליכט איז געווען אחת דתו להמית. אזא סאלדאט האט מען באלד דערשאסען אויפ׳ן ארט.

איצט ווען די סאלדאטען האבען באמערקט, אז ישוע המשיח איז דארט מעהר נישט געווען, זיי־נען זיי געקומען צום כהן גדול און איהם דערצעהלט, אז דער גוף איז פלוצים נעלם געווארען פון קבר. די כהנים האבען זיך זעהר שטארק דערשראקען, האבען זיי באלד צוזאמענגערופען אלע פיהרער פון אידישען פאלק און האבען באשלאסען צו געבען דער וואך א סומע געלט, אז זיי זאלען זאגען בכן, די תלמידים פון ישוע המשיח זיינען געקומען ביי־נאכט ווען די וואך האט געשלאפען און ארויסגע־גנב׳עט דעם טויטען גוף פון קבר (מתתיהו כ״ה 11 — 15).

איצט ווערטהער לעזער באנוצט אייער שכל הישר. ווען די סאלדאטען וואלטען אזוי זאגען, בכן, „ זיי האבען געשלאפען אויף דער וואך“. איז ערשטענס, פאר שלאפען אויף דער וואך קומט דאך טויט־שטראף פון קריגס־געריכט אפילו היינט־צו־טאג, בפרט נאך אונטער די רוימישע שטרענגע דיס־ציפלין! און צווייטענס, ווען זיי האבען טאקע גע־שלאפען אויף דער וואך, טא ווי אזוי זשע האבען זיי געוואוסט, אז די תלמידים האבען דעם גוף ארויסגע׳גנב׳עט?

<u>פאקט נומער 2.</u>

מיר לעזען אין מתתיהו כ״ו, 69 — 75, אז די עטליכע תלמידים פון ישוע המשיח האבען זיך זעהר דערשראקען, ווען זיי האבען געזעהן ווי מ׳האט ישוע המשיח געבונדען און אוועקגעשלעפט צום געריכט. זיי זיינען גענצליך צומישט געווארען און האבען דעם מוטה פארלוירען, דערפאר זיינען זיי אלע פליטה געלאפען. אפילו שמעון פעטרוס, וואס איז געווען דער מוטהיגסטער פון אלע, איז אויך אנטלאפען. זיי האבען זיך שטארק געהיט, אז מ׳זאל זיי אויך נישט כאפען און קרייציגען.

דא באנוצט ווידער אייער שכל הישר — ווען די תלמידים האבען אזוי מורא געהאט, טא ווי קען מען דען אפילו אנהויבען צו דענקען, אז זיי האבען זיך איינגעשטעלט זייער לעבען צו קומען צום קבר, וואו די וואך סאלדאטען זיינען געווען און פון דארט וועלען ארויס׳גנב׳ענען דעם קערפער פון ישוע המשיח, קאנט איהר ווערטהער לעזער דאס גלויבען?

און ווידער פרעגט זיך, פארוואס האבען די כהנים און די אנדערע אויטאריטעטען פון אידישען פאלק אין ירושלים, די זאך נישט באלד אונטער־זוכט, און געגישטערט ביז מ׳וואלט די גנבים גע־כאפט, אדער ביז מ׳וואלט דעם טויטען גוף געפו־נען און איהם ארומפיהרען איבער אלע גאסען און אויפציינען דעם שווינדעל און באטרוג, וואס די תלמידים פון ישוע המשיח האבען געוואלט טהאן, פארוואס האבען די אידישע פיהרערס דאס נישט געטהאן? דאס וואלט מען היינט געטהון אפילו אין א גרעסערער שטאט ווי ירושלים איז געווען, ווי למשל אין לאנדאן אדער אין ניו יארק, ירושלים איז דאך פיעל קלענער געווען, דארט האט מען דאך אודאי דאס געקענט טהאן?

<u>פאקט נומער 3.</u>

מיר לייענען אין ברית חרשה, מפעלות ושליחים, קאפיטעל 4 פאלגענדעס: — „די כהנים, וואס האבען געהאט די אויבערהאנט איבער רעליגי־עזע־קהלה־זאכען, זיינען געווען שטארק באזארגט וועגען די תלמידים פון ישוע המשיח, וועלכע הא־בען איבעראל געדרש׳ענט, אז ישוע המשיח איז אויפגעשטאנען פון קבר אם דריטען טאג. זיי הא־בען די תלמידים געלאזט ארעסטירען איבער נאכט, דאך האבען א סך אידען באקאנט זייער גלויבען אין ישוע המשיח. זייער צאל איז טעגליך געוואקסען און איז געווארען א קהלה פון 5000. דעם אנדערן טאג

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.
Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.